

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020 - 1921

Doknr.
207858

Dato
12-03-2020

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 13. februar 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 356 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jacob Sølvhøj (EL).

Spørgsmål nr. 356:

”Vil ministeren kommentere artiklen ”Brians søn er vokset fra kørestolen: Han skal vente 40 uger på en, der passer” (DR’s hjemmeside den 12. februar 2020), og tilkende-give om ministeren finder, at en sagsbehandlingstid på 40 uger, der angiveligt alene er begrundet i kommunens økonomi, er acceptabel?

<https://www.dr.dk/nyheder/regionale/oestjylland/brians-soen-er-vokset-fra-koerestolenhan-skal-vente-40-uger-paa-en>”.

Svar:

Mennesker med særlige behov skal kunne føle sig trygge ved, at de får den hjælp og støtte, som de har behov for, og at de ikke bliver efterladt i længere tid uden en nødvendig hjælp på grund af lange sagsbehandlingstider. Derfor er det ganske enkelt ikke acceptabelt med en ventetid op til 40 uger for at få en ny kørestol, hvis man er vokset ud af den gamle.

Ud fra beskrivelsen i artiklen er der tale om en sag, hvor kommunen i forvejen kender borgerens hjælpebehov og funktionsniveau, hvorfor de ved, hvad der skal til for at hjælpe borgeren. I sådanne sager bør sagsbehandlingstiden som udgangspunkt kunne holdes rimelig kort.

Det er vigtigt for mig at understrege, at selvom der ikke er centralt fastsatte frister for sagsbehandlingstiden på det sociale område, skal kommunen dog behandle spørgsmål om hjælp hurtigst muligt. Dette hurtighedsprincip fremgår af retssikkerhedslovens § 3.

Mere generelt vil jeg gerne sige, at den største udfordring for retssikkerheden efter min opfattelse er stramme budgetter. Derfor er jeg også glad for, at denne regering allerede har taget et første skridt i en ny retning, hvor vi investerer i velfærden frem for at skære ned.

Men de stramme budgetter gør ikke, at det er rimeligt at lade økonomien være styrende for længden på sagsbehandlingstiderne. I den sammenhæng vil jeg gerne understrege, at kommunernes ret til at prioritere inden for rammerne i den sociale lovgivning ikke ændrer på, at kommunerne har en klar forpligtelse til at sikre, at mennesker med handicap får en sammenhængende og helhedsorienteret indsats, der dækker den enkeltes behov for hjælp og støtte. Det er ikke kommunernes økonomi, men derimod det enkelte menneske og hans eller hendes behov, der skal være omdrejningspunktet.

Det er meget vigtigt for regeringen, at retssikkerheden på handicapområdet bliver forbedret. Udover at kommunerne skal løfte deres ansvar, og at vi fra centralt hold fortsat skal investere i velfærden, vil regeringen derfor sætte et arbejde i gang, der skal forbedre sagsbehandlingen og retssikkerheden på handicapområdet. Som led i det arbejde vil vi også undersøge mulighederne for at nedbringe og ensrette sagsbehandlingstiderne.

Med venlig hilsen

Astrid Krag